

واحد کار ۸

تعمیر سیستم تأمین هوا فشرده در تراکتور

توانایی: تعمیر سیستم تأمین هوا فشرده در تراکتور

فراگیر پس از پایان این واحد کار باید بتواند:

کمپرسور و انواع آن را توضیح دهد.

درگیری کمپرسور با موتور تراکتور را توضیح دهد.

تسمه گردانند کمپرسور را خارج کند.

اصول پیاده و سوار کردن کمپرسور باد را توضیح دهد.

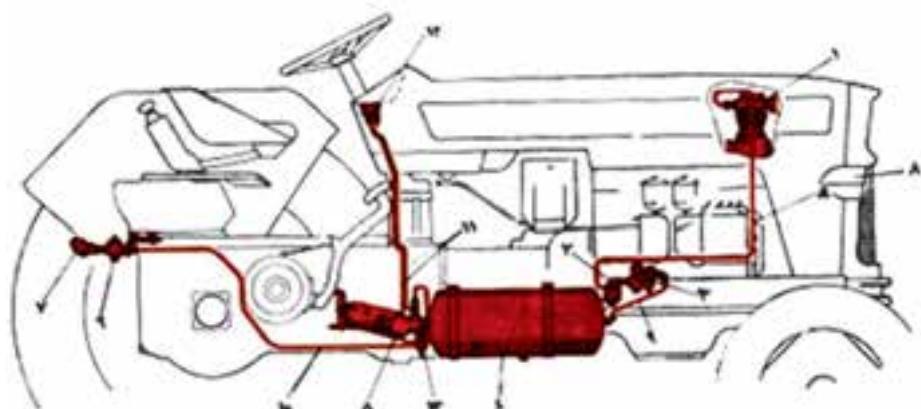
کمپرسور باد را پیاده و سوار کند.

زمان آموزش (ساعت)

عملی	نظری
۲	۱

۱-۸- کمپرسور باد تراکتور

کمپرسور باد در روی موتور بعضی تراکتورها (مانند M650 U) نصب می‌گردد که معمولاً برای تأمین هوای فشرده جهت تنظیم فشار باد لاستیک‌ها، ترمز کردن تریلی‌هایی که به تراکتور متصل می‌شوند و در تراکتورهایی که دارای ترمز بادی می‌باشند و یا سیستم‌های بادی به آنها متصل می‌گردد استفاده می‌شود.

شکل ۱-۸ - اجزای مدار کمپرسور باد

شکل ۲-۸ - محل قرار گرفتن پمپ باد در تراکتور U650

این کمپرسور یک سیلندر بوده و نیروی خود را از طریق تسمه از چرخ تسمه پروانه موتور می‌گیرد.

این کمپرسور فشار هوای برابر 6 اتمسفر در 170° دور در دقیقه تولید می‌کند.

۲-۸- اجزای تشکیل‌دهنده کمپرسور باد

● پیستون، سیلندر : به طور کلی وظیفه این دو قطعه در کمپرسور باد، مکش هوا با کمک پیستون و تحت فشار قرار دادن هوای مکیده شده و ارسال هوا از طریق دریچه خروج می‌باشد.

● سوپاپ‌ها : سوپاپ‌های (مکش و ارسال) مانند یک شیر یک طرفه عمل می‌کنند. در مرحله مکش هوا پس از عبور از فیلتر از سوپاپ ورودی وارد و پس از آنکه تحت فشار قرار گرفت، از سوپاپ خروجی به بیرون ارسال می‌گردد.

شکل ۸-۳—اجزای کمپرسور باد

نکته: سوپاپ‌ها باید در فاصله زمانی تعیین شده در کتابچه راهنمای تعمیز شوند.

- واشر آب‌بندی : واشر آب‌بندی بین بدنه سیلندر و سرسیلندر و یا ورودی و خروجی‌های مدار روغن کاری قرار می‌گیرد.
- چرخ تسمه : این قطعه که دایره‌ای شکل می‌باشد، دارای شیاری ذوزنقه‌ای روی سطح خارجی خود می‌باشد که محل قرار گرفتن تسمه می‌باشد. محرك آن چرخ تسمه پروانه موتور می‌باشد.
- فیلتر : هوایی که توسط کمپرسور باد مکیده می‌شود، باید عاری از هر گونه کثافات، مواد خارجی و گرد و غبار باشد. زیرا در صورت ورود این ذرات به داخل کمپرسور باد، سبب بروز مشکلاتی نظیر : گرفتگی مجاری و در نهایت کاهش راندمان نهایی در کمپرسور باد می‌شود. برای تمیز کردن هوا از این صافی استفاده می‌شود.

۸-۴- سیستم خنک کاری کمپرسور باد

به علت بالا رفتن فشار هوا در کمپرسور گرمای زیادی تولید می‌گردد. برای دفع این گرمای بدنه سیلندر و سرسیلندر آن را برهدار می‌سازند.

شکل ۸-۴—کمپرسور کامل با بدنه برهدار برای خنک شدن

نکته : سطح خارجی سیلندر و سرسیلندر (بدنه پره دار) را همیشه تمیز نگهدارید. زیرا در صورت مسدود شدن آنها، جریان باد به طور کامل عبور نکرده و عمل خنک شدن با مشکل مواجه می‌شود.

۸-۴- سیستم روغن کاری کمپرسور باد

- سیستم روغن کاری کمپرسورهای باد ممکن است به دو صورت کلی انجام شود :

- ۱- تأمین روغن مورد نیاز کمپرسور باد از مدار اصلی : روغن کاری این کمپرسور توسط روغن موتور و تحت فشار انجام می‌گیرد. برای این منظور لوله‌ای از کanal روغن موتور در کنار پایه صافی روغن به کمپرسور متصل بوده که بعد از روغن کاری قطعات متحرک کمپرسور روغن اضافه از مجرای زیر کمپرسور که به موتور راه دارد به داخل موتور ریخته می‌شود (در تراکتور U650M).

شکل ۸-۵- لوله روغن کاری کمپرسور در تراکتور U650

نکته: در صورت نشتی از این لوله نسبت به تعمیر و نشتی گیری از آن اقدام کنید.

- ۲- تأمین روغن مورد نیاز کمپرسور باد به طور مستقل : در این نوع از روغن کاری، سیستم روغن کاری به طور مستقل از سایر قسمت‌ها روغن کاری می‌شود و دارای یک مدار مستقل (مخزن، صافی، مجرای ورودی و خروجی) می‌باشد.

۸-۵- انواع کمپرسور باد در تراکتور

کمپرسور نیروی محرکه خود را از طریق تسممه ذوزنقه‌ای از پروانه موتور می‌گیرد و یا مستقیماً به آن وصل می‌شود. بسته به مقدار هوای لازم کمپرسورها یک سیلندر یا دو سیلندر هستند. هوای تازه‌ای که مکیده می‌شود در یک صافی هوا تمیز می‌گردد. روغن کاری قطعات اصطکاکی و یاتاقان‌ها با پاشیدن روغن (سیستم پرتالی) یا همراه روغن کاری موتور انجام می‌گردد.

۸-۶- راه اندازی کمپرسور باد و کاربرد آن

برای راه اندازی کمپرسور، تسممه مربوط به کمپرسور را به چرخ تسممه کمپرسور و چرخ تسممه موتور متصل می‌کنیم.

برای استفاده از کمپرسور به ترتیب زیر عمل کنید :

- ۱- موتور را خاموش کنید.
- ۲- دربوش محافظ کمپرسور را باز کنید.
- ۳- یک سر شیلنگ لاستیکی را به جای دربوش و انتهای دیگر شیلنگ را به والو تیوب لاستیک متصل نمایید.
- ۴- موتور را روشن کرده و لاستیک را به اندازه کافی باد می‌کنید.
- ۵- موتور را خاموش می‌کنید.
- ۶- شیلنگ را از کمپرسور باد و تیوب جدا کنید.
- ۷- دربوش محافظ کمپرسور را بیندید.

۸-۷- سرویس و نگهداری کمپرسور باد

- تنظیم کشش تسمه کمپرسور باد :

تسمه کمپرسور باید به قدری سفت باشد که در هنگام فشردن تسمه توسط انگشت دست مقدار فرورفتگی آن حدود ۱۵-۲۰ میلی‌متر باشد.

در صورتی که تسمه تنظیم نباشد به این ترتیب عمل کنید :

۱- پیچ روی بولی را شل کنید.

۲- فلکه را در جهت مطلوب بچرخانید تا کشش مورد نظر به دست آید.

۳- پیچ‌ها را سفت کنید.

۸-۸- معایب کمپرسور باد

این معایب عبارت اند از :

● **کشیف شدن صافی ورودی :** در این صورت فیلتر را با چرخاندن در خلاف عقربه‌های ساعت باز کنید و بعد از شست و شو با گازوییل آن را در محل خود بیندید.

● **کم شدن فشار هوای کمپرسور :** با ساییده شدن سیلندر و رینگ‌های کمپرسور هوای کمپرس کم می‌شود. برای تعییر آن کمپرسور را از روی موتور پیاده کرده و با باز کردن سرسیلندر، پیستون، رینگ‌ها را خارج کرده و سیلندر را برای برقو زدن به تراشکاری منتقل کنید. پیستون و رینگ مناسب را انتخاب و در سیلندر جا بزنید و بعد از تعویض واشر سرسیلندر و سرسیلندر را بسته و سپس کمپرسور را روی موتور نصب کنید.

پیمانه سوم

تعمیر اجزای اصلی موتور دیزل

هدف کلی

آشنایی با قطعات داخلی موتور و روش پیاده و سوار کردن قطعات اصلی موتور تراکتور و تعمیر آنها

واحد کار ۱

اصول کار موتور

توانایی: آشنایی با موتور دیزلی و بنزینی چهار زمانه

- فراگیر پس از پایان این واحد کار باید بتواند:
- اصول کار موتور دیزل را توضیح دهد.
 - اصول کار موتور بنزینی را توضیح دهد.
 - ترتیب چهار حالت موتور را توضیح دهد.

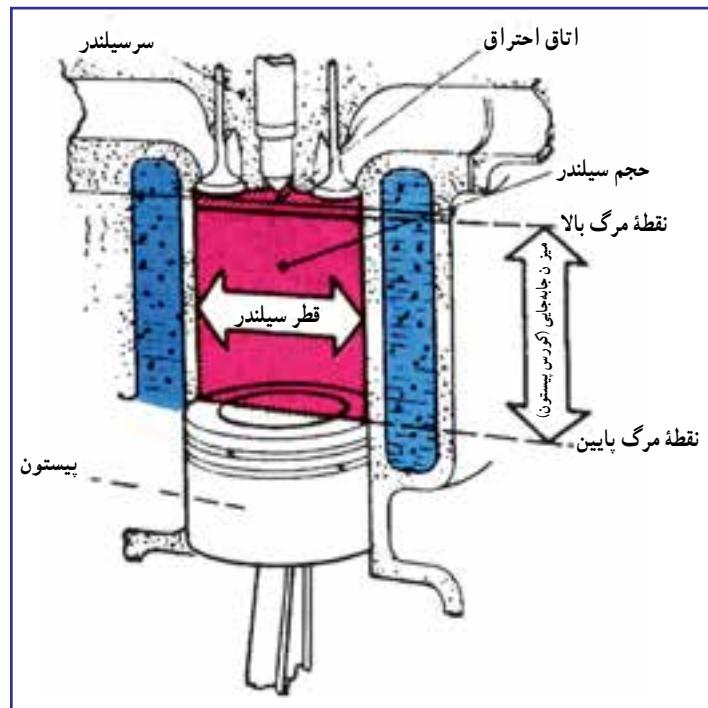
زمان آموزش (ساعت)

عملی	نظری
۲	۲

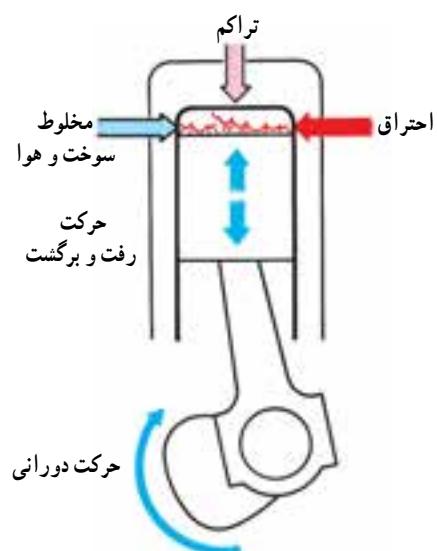
هر وسیله مکانیکی که انرژی (سوخت، باد، آب جاری و الکتریسیته) را به توان مکانیکی تبدیل کند، موتور نامیده می‌شود. رایج‌ترین موتورهایی که امروزه در تراکتورها به کاربرده می‌شود، موتورهای پیستونی رفت و برگشتی می‌باشد. موتورهای پیستونی رفت و برگشتی دارای قطعاتی مانند پیستون، سیلندر، سرسیلندر و... می‌باشد. پیستون با فاصله کمی نسبت به دیواره سیلندر در داخل آن به آسانی حرکت می‌کند. بالای سیلندر به وسیله سرسیلندر بسته است و فضای کمی روی پیستون برای احتراق وجود دارد.

این نوع موتورها دارای مشخصات فنی هستند که مهم‌ترین آنها عبارت‌اند از:

قطر سیلندر، نقطه مرگ بالا (TDC)، نقطه مرگ پایین (BDC)، جایه‌جایی پیستون، حجم جابجایی، حجم محفظه احتراق، حجم کل سیلندر.

شکل ۱-۱- مشخصات فنی موتور

شکل ۲-۱ - عواملی مؤثر در کار موتور

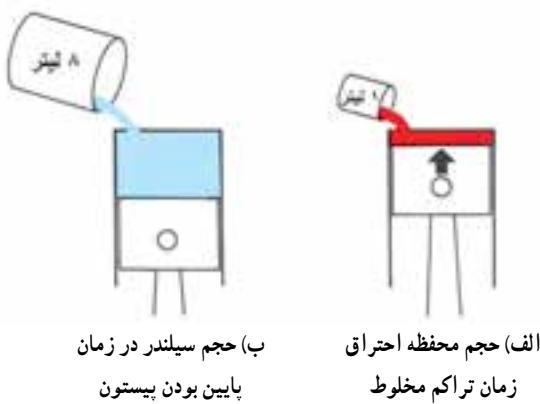
اصول کار موتورهای پیستونی رفت و برگشتی

برای آشنایی با طرز کار این نوع موتورها بهتر است اول با اصول کار آنها آشنا شوید.

عواملی که در کار یک موتور ساده مؤثر هستند عبارت‌اند از:

الف) وجود هوا، سوخت و گرمای

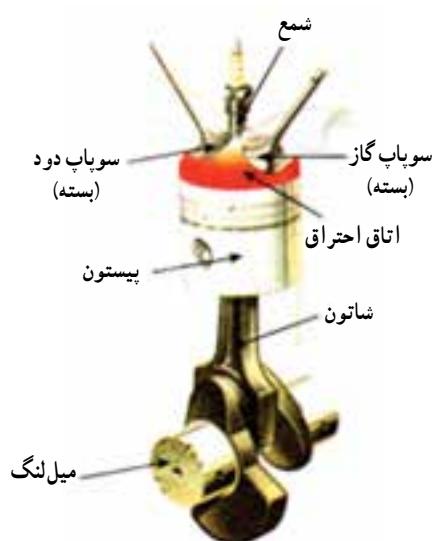
این سه جزء برای تولید انرژی حرارتی در موتور لازم می‌باشند. برای احتراق مناسب با کارکرد بالا سوخت و هوا قبل از احتراق با نسبت معینی باهم مخلوط شده و سپس در مجاورت گرمای سریعاً مشتعل می‌گردد. انساط سریع سوخت مشتعل شده باعث تولید فشار و حرکت پیستون می‌گردد.

شکل ۳-۱- نسبت تراکم ۱:۸

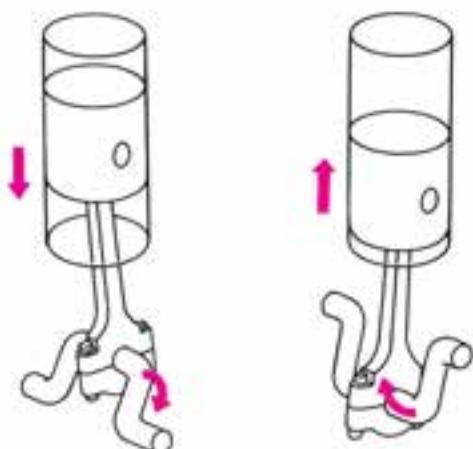
ب) تراکم مخلوط هوا و سوخت

هوای سوخت وارد شده به سیلندر با بالا رفتن پیستون متراکم شده و حجم آنها کم می‌شود. نسبت حجم سیلندر در زمان پایین بودن پیستون به حجم محفظه احتراق در زمان بالا بودن پیستون را با نسبت تراکم بیان می‌کنند. مثلاً اگر حجم سیلندر ۸ لیتر و حجم محفظه احتراق بعد از تراکم ۱ لیتر باشد نسبت تراکم برابر ۸:۱ می‌باشد. (به عنوان نمونه در موتور بنزینی نسبت تراکم ۱۱:۱ تا ۱۶:۱ و در موتور دیزل نسبت تراکم ۲۲:۱ تا ۱۶:۱ می‌باشد).

شکل ۴-۱- قطعاتی که در موتور، حرکت رفت و برگشتی را به دورانی تبدیل می‌کنند

ج) تبدیل حرکت رفت و برگشتی به حرکت دورانی به حرکت بالا و پایین رفتن پیستون، حرکت رفت و برگشتی می‌گویند. تولید حرکت رفت و برگشتی و تبدیل آن به حرکت دورانی توسط چهار قطعه اصلی در موتور انجام می‌شود. این قطعات عبارت‌اند از: سیلندر، پیستون، دسته پیستون (شاتون) و میلنگ.

شکل ۵-۱- تبدیل حرکت رفت و برگشتی پیستون به حرکت دورانی میلنگ

با بالا آمدن پیستون (رفت) که همراه با تراکم مخلوط سوخت و هوای می‌باشد و سپس احتراق سوخت و هوای باعث انبساط گاز در اتاق احتراق می‌شود، با فشار گاز پیستون از بالای سیلندر به پایین (برگشت) منتقل می‌شود. دسته پیستون حرکت پیستون را به میلنگ منتقل می‌کند. به دلیل لنگ بودن میلنگ، حرکت رفت و برگشتی پیستون به حرکت دورانی میلنگ تبدیل می‌شود.

(د) چرخه (سیکل)

مراحلی که در یک موتور برای تولید توان اتفاق می‌افتد عبارت‌اند از :

- پرشدن سیلندر با یک مخلوط قابل اشتعال (تنفس)
- متراکم شدن مخلوط درون اتاق احتراق (تراکم)
- اشتعال مخلوط هوا و سوخت، انساط سرعانها و تولید قدرت (احتراق)
- خارج شدن گازهای سوخته از سیلندر (تخلیه)

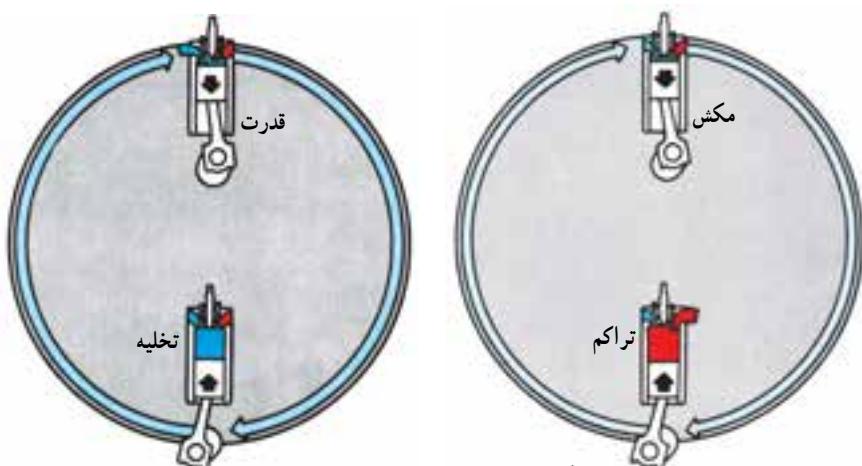
موتور با تکرار این چهار مرحله (تنفس، تراکم، احتراق (انبساط) و تخلیه) تولید کار می‌کند. اتفاق افتدن این چهار مرحله با ترتیب معین در موتور را یک چرخه (سیکل) می‌نامند.

موتورها از نظر چرخه به دو دسته تقسیم می‌شوند که عبارت‌اند از : دو زمانه و چهار زمانه.

موتورهای دو زمانه در ماشین‌های کشاورزی سبک بنزینی مانند سمپاش‌ها به کاربرده می‌شوند.

در موتورهای چهار زمانه برای هر چرخه، دو بار رفت و برگشت پیستون (دو تا به سمت بالا و دو تا به سمت پایین) وجود دارد که در آن میل‌لنگ دو دور می‌زند. سپس چرخه بعدی با دو بار رفت و برگشت پیستون تکرار می‌گردد.

نکته: امروزه موتور تراکتورها بیشتر چهار زمانه است.

شکل ۶-۱- چرخه موتور چهار زمانه

انواع موتورهای چهار زمانه :

موتورهای چهار زمانه متداول را از نظر نوع سوخت مصرفی می‌توان به سه گروه تقسیم نمود که عبارت‌اند از : موتورهای بنزینی، موتورهای گازسوز و موتورهای دیزل.

نکته: امروزه از سوخت‌های گیاهی (بیودیزل) نیز در موتورهای چهار زمانه استفاده می‌شود.

موتورهای بنزینی : در موتورهای بنزینی چهار زمان به ترتیب عبارت‌اند از :

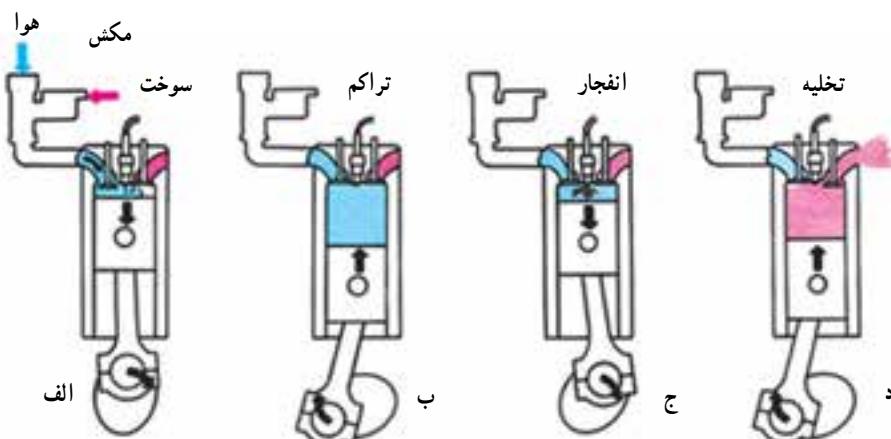
(الف) مکش: هوا و بنزین به وسیله کاربراتور یا اتکتور، با نسبت مشخص و همگن باهم مخلوط شده و به صورت گاز از دریچه

سوپاپ گاز که باز می‌باشد وارد سیلندر می‌گردد.

ب) تراکم : مخلوط هوا و بنزین با بالا رفتن پیستون در سیلندر متراکم می‌شود.

ج) انفجار : در این لحظه جرقه الکتریکی ایجاد شده به وسیله شمع باعث منفجر شدن مخلوط متراکم هوا و بنزین می‌شود. انساط گاز حاصل از انفجار مخلوط هوا و بنزین، پیستون را به پایین می‌راند. پیستون به وسیله دسته پیستون باعث چرخش میل لنگ می‌گردد.

د) تخلیه : پیستون حین بالا آمدن دود حاصل از سوختن مخلوط را از دریچه سوپاپ دور که باز شده است خارج می‌کند.

شکل ۱-۷ - چهار زمان کار موتور چهار زمانه بنزینی

موتورهای گازسوز : طرز کار این نوع موتورهای بنزینی است که در آن از مخلوط هوا و گاز استفاده می‌شود.

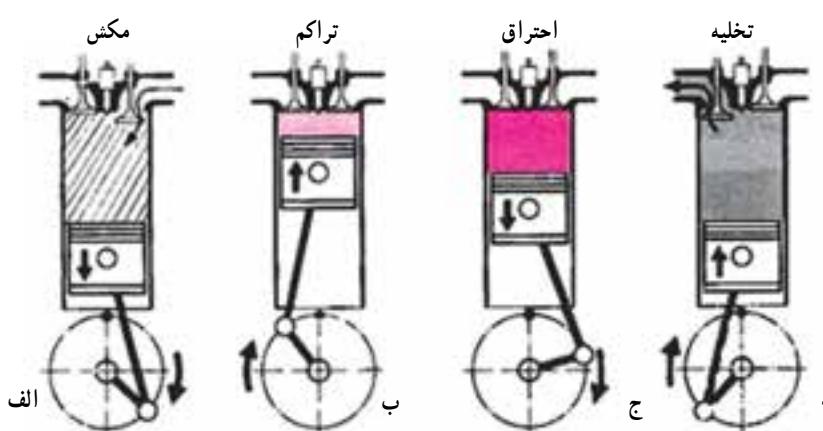
موتورهای دیزل : در موتورهای دیزل چهار زمان به ترتیب عبارتند از :

الف) مکش : هوای تمیز با مکش پیستون از طریق دریچه سوپاپ هوا که باز شده است به داخل سیلندر کشیده می‌شود.

ب) تراکم : با بالا رفتن پیستون هوا متراکم شده و دمای هوای داخل سیلندر افزایش می‌یابد (هر دو سوپاپ بسته‌اند).

ج) احتراق : سوختی که به کمک پمپ از تکتور تحت فشار قرار گرفته توسط از تکتور (افشانک) به صورت ذرات بسیار ریز داخل سیلندر تزریق می‌شود. ذرات سوخت با مولکول‌های هوای گرم مخلوط شده و بر اثر دمای زیاد داخل سیلندر محترق می‌گردد. با انساط گاز محترق شده پیستون به پایین رانده می‌شود و میل لنگ را به دوران در می‌آورد (هردو سوپاپ بسته‌اند).

د) تخلیه : با بالا رفتن پیستون، دود حاصل از سوختن گاز از دریچه سوپاپ دور که باز شده خارج می‌گردد.

شکل ۱-۸ - چهار زمان کار یک موتور چهار زمانه دیزل (جرخه احتراق)

واحد کار ۲

ساختمان موتور

توانایی: شناخت ساختمان و اصول کار موتور

فراگیر پس از پایان این واحد کار باید بتواند:

ساختمان موتور را توضیح دهد.

اصول کار قطعات موتور را توضیح دهد.

عملکرد سرسیلندر را توضیح دهد.

ساختمان و وظیفه واشر سرسیلندر را توضیح دهد.

نکات ایمنی و حفاظتی در تعمیر گاه را توضیح دهد.

اصول سوپاپ بندی و طرز قرار گرفتن سوپاپ‌ها را توضیح دهد.

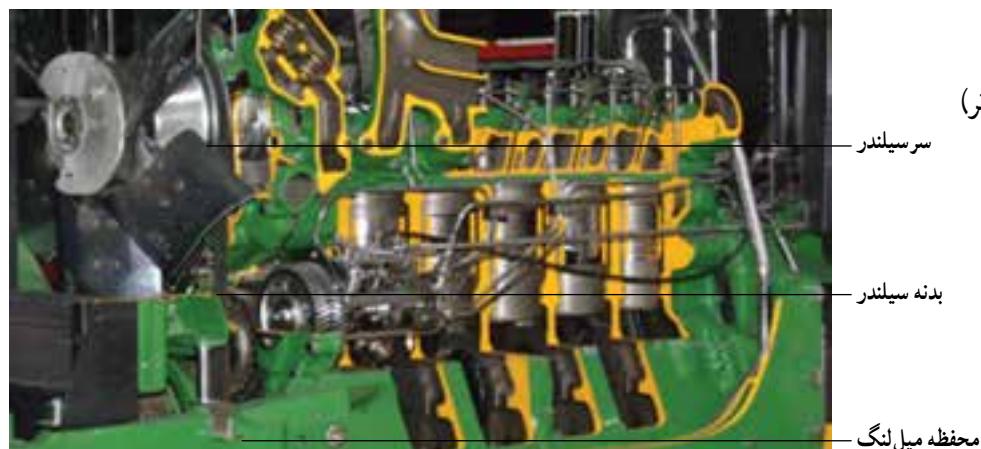
ساختمان رینگ‌ها را توضیح دهد.

کار رینگ‌ها را توضیح دهد.

زمان آموزش (ساعت)

عملی	نظری
۸	۴

موتور تراکتور از قطعات متعدد با جنس‌های متفاوت تشکیل شده است. بعضی از آنها ثابت و برخی دیگر متحرک‌اند. به طور کلی موتور از سه بخش اساسی تشکیل شده است که عبارت‌اند از :

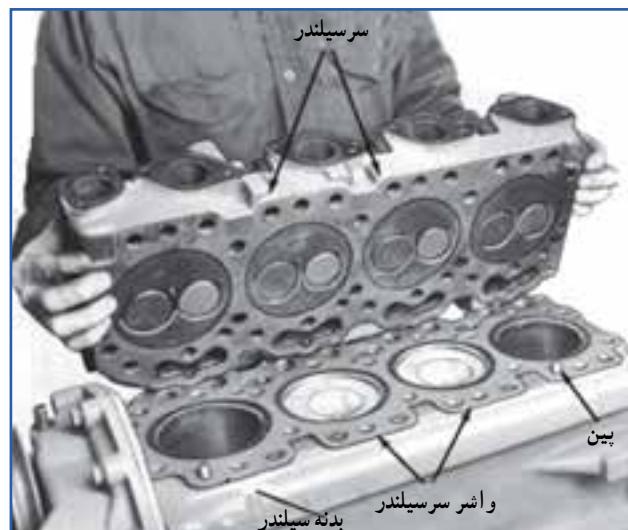
شکل ۲-۱ – اجزای اصلی موtor

اصول کار قطعات موtor

۲-۱- سرسیلندر

سرسیلندر قطعه‌ای است که روی بدنه موtor قرار می‌گیرد. با استقرار این قطعه فضای مسدود احتراق کامل می‌شود. سرسیلندر با چندین پیچ دو یا یک سر دنده به بدنه بسته شده است و توسط واشر سرسیلندر که در بین آنها قرار دارد محفظه احتراق و مجاری آب و روغن را نسبت به محیط خارج آب بندی می‌کند.

اگر موtor به وسیله هوا خنک شود، سطح جانبی سرسیلندر پره پره است تا سطح تماس زیادی با هوا برای خنک شدن داشته باشد.

شکل ۲-۲ – قرار دادن سرسیلندر روی بدنه سیلندر

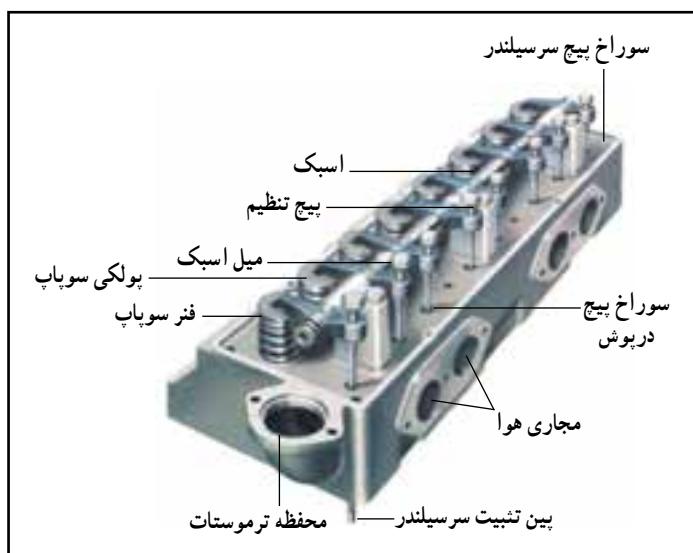
شکل ۲-۳ – سرسیلندر موtor هوا خنک

نکته: در گروهی موتورهای هوا خنک از واشر سرسیلندر استفاده نمی‌شود، بلکه با فرو رفتن دو فرورفتگی سطح بالایی سیلندر در برآمدگی سطح پایین سرسیلندر آب بندی انجام می‌شود.

نکته: سرسیلندر چدنی در موتورهای دیزل و سرسیلندر آلومینیومی در موتورهای بنزینی به کار می‌رود، زیرا در موتورهای بنزینی سرد و گرم شدن سرسیلندر سریع‌تر اتفاق می‌افتد.

اجزای سرسیلندر عبارت‌اند از :

- ۱- کانال‌های مجرای آب، پولکی و محل ترمومترات
- ۲- مجرای ورود هوا به سرسیلندر و خروج دود از سرسیلندر
- ۳- نشیمنگاه سوپاپ (سیت)، راهنمای سوپاپ (گاید)
- ۴- محل نصب ارزکتور یا شمع در سطح جانبی یا فوقانی آن
- ۵- در صورت قرار گرفتن سوپاپ‌ها روی سرسیلندر قطعاتی مانند اسبک، پایه اسبک، میل اسبک، سوپاپ‌ها و متعلقات مربوطه روی آن نصب می‌شوند.
- ۶- درپوش سوپاپ (قالپاک) و واشر مربوطه
- ۷- مجرای ورود و خروج روغن
- ۸- سوراخ‌های پیچ اتصال سرسیلندر به بدنه موتور
- ۹- مجرای عبور میل تایپت

شكل ۴-۲- اجزای سرسیلندر

شكل ۵-۲- وضعیت قرار گرفتن واشر سرسیلندر

واشر سرسیلندر :

سطح بدنه سیلندر و سرسیلندر، با آنکه کاملاً تراز و صاف ماشین کاری می‌شود ولی قدرت آب بندی کامل بین محفظه احتراق و مجرای آب و روغن نسبت به خارج را ندارد. بنابراین لازم است بین سرسیلندر و بدنه از واشر سرسیلندر استفاده شود.

واشر سرسیلندر از ورقه‌های فلزی نرم (مس و فولاد) و پنبه نسوز ساخته می‌شود تا تواند در مقابل حرارت مقاومت کند. سوراخ‌های تعییه شده در واشر سرسیلندر درست به تعداد سوراخ‌های روی بدنه سیلندر موتور می‌باشد.

لبه سوراخ‌های عبور روغن و بوش پیستون واشر سرسیلندر با ورق فولادی پوشانده می‌شود تا مقاومت آن در مقابل سوختن اضافه گردد.

شکل ۲-۷ - ورق فولادی اطراف لبه واشر سرسیلندر

شکل ۲-۶ - چند نوع واشر سرسیلندر

مکانیزم سوپاپ‌ها

قطعات مربوط به سیستم سوپاپ‌ها روی سرسیلندر نصب می‌شوند که عبارت‌اند از :

الف) میل بادامک^۱ : در کنار بدنه سیلندر تعییه می‌شود و با کمک بادامک‌هایی که دارد، باز و بسته شدن سوپاپ‌ها را کنترل می‌کند.

ب) تایپت^۲ : (استکانی) در بدنه سیلندر جای گرفته و حرکت بادامک را به سوپاپ منتقل می‌کند.

ج) میل تایپت^۳ : واسطه حرکت بین تایپت و اسپک است. آن را از یک میله فلزی توخالی می‌سازند که یک سر آن، روی تایپت قرار می‌گیرد. سر دیگر آن به پیچ تنظیم اسپک تکیه دارد.

د) اسپک^۴ : قطعه‌ای است که حرکت را از میل تایپت به ساق سوپاپ منتقل می‌کند.

ه) محور اسپک^۵ : اسپک روی محور اسپک سوار شده و می‌تواند روی آن چند درجه بچرخد.

و) سوپاپ‌ها^۶ : قطعه‌ای است که مجرای ورود هوا و خروج دود را باز و بسته می‌کنند.

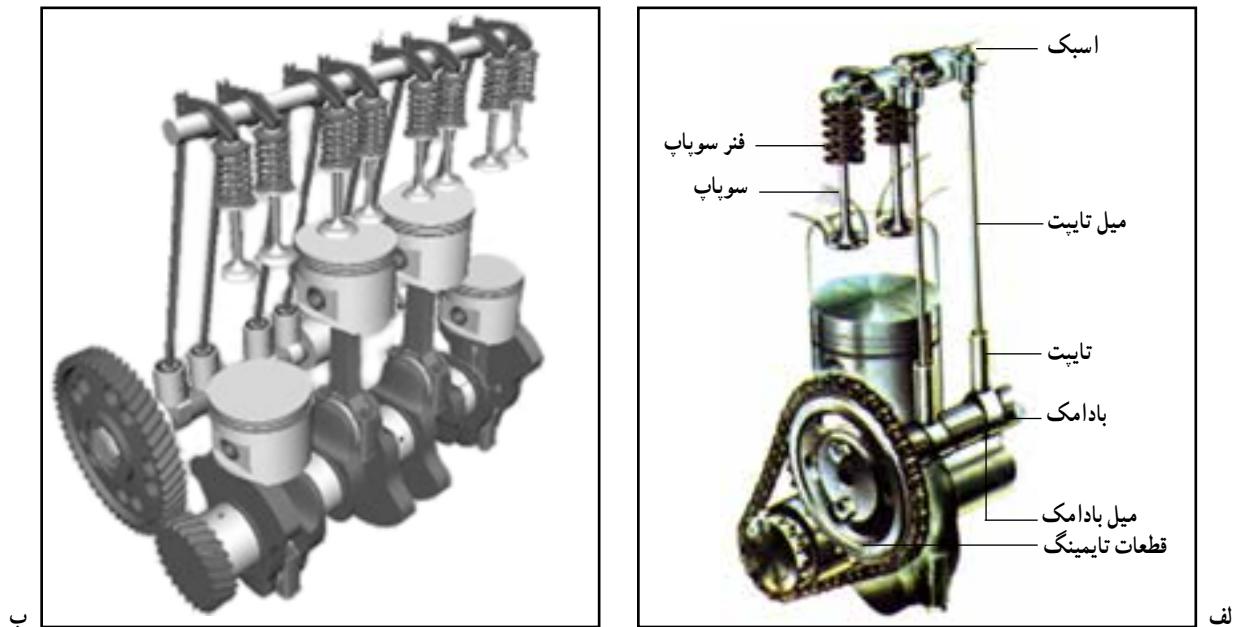
ز) فنر سوپاپ و متعلقات^۷ : یک سر فنر ماریچی به کمک بشتابک و دو عدد خار به ساق سوپاپ متصل شده و همیشه سوپاپ را در حالت بسته نگه می‌دارد.

۱—camshaft
۵—rodshaft

۲—typ t
۶—va ve

۳—typ tshaft
۷—va ve spr ng

۴—rod

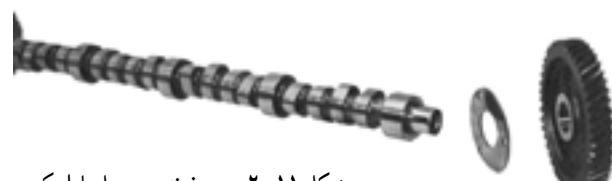
شکل ۲-۸ - قطعات مکانیزم باز و بسته شدن سوپاپ‌ها

شکل ۲-۹ - میل بادامک

میل بادامک :
معمولًاً برای هر سوپاپ یک بادامک طراحی می‌گردد. وظیفه بادامک، باز کردن سوپاپ‌های دود و هوا در زمان مشخص است. مجموعه بادامک‌ها در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند و تشکیل میل بادامک را می‌دهند. زاویه قرار گرفتن بادامک‌ها نسبت به یکدیگر متفاوت است. در نتیجه سوپاپ‌ها طبق زمان‌بندی معین باز و بسته می‌شود.
روی میل بادامک، چند تکیه‌گاه که قطر آنها از اندازه بادامک‌ها بزرگ‌تر است وجود دارد. یاتاقان تکیه‌گاه میل بادامک به وسیله کانال اصلی، روغن کاری می‌شود.

درگیری میل بادامک با میل لنگ : میل بادامک حرکت خود را به طور مستقیم با چرخ‌دنده، زنجیر و یا سسمه‌های دنداده از میل لنگ می‌گیرد (در تراکتور MF285 و 650 U انتقال حرکت با چرخ‌دنده‌ای است که با پیچ به محور میل بادامک متصل می‌شود و یک خار، موقعیت آن را روی میل بادامک ثابت می‌کند).

شکل ۲-۱۱ - چرخ دنده سر میل بادامک

شکل ۲-۱۰ - تکیه‌گاه میل بادامک

نسبت دور میل بادامک به میلنگ : در موتورهای چهار زمانه با دو بار چرخش میلنگ سیکل موتور کامل می‌شود و سوپاپ‌های آنها یک بار باز و بسته می‌شوند؛ لذا برای این عمل به یک دور گردش میل بادامک نیاز است. پس می‌توان نتیجه گرفت که در یک موتور چهار زمانه (بدون در نظر گرفتن تعداد سیلندرهای موتور) با دو دور گردش میلنگ، میل بادامک یک دور گردش خواهد نمود؛ لذا نسبت دور میل بادامک به دور میلنگ ۱ به ۲ است. برای رسیدن به این تناسب دور، باید قطر یا تعداد دندانه چرخدنده سر میل بادامک دقیقاً دو برابر قطر یا تعداد دندانه چرخدنده سر میلنگ باشد.

زمانبندی میل بادامک و میلنگ : زمانبندی (تايمينگ)

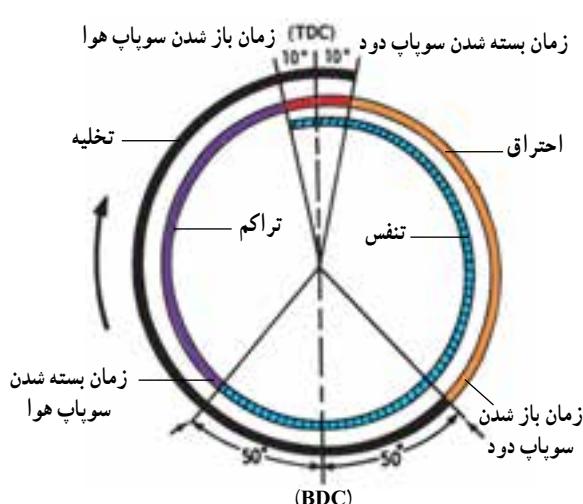
سوپاپ به معنی زمانبندی دقیق باز و بسته شدن سوپاپ‌های موتور است.

سوپاپ‌ها در زمان مناسب باز و یا بسته می‌شوند.

اگر سوپاپ‌های دود و هوا درست در نقطه مرگ بالا و پایین باز و یا بسته شوند، فرصت کافی برای پرشدن سیلندرها از هوا یا تخلیه شدن دود از آنها وجود نخواهد داشت و قدرت موتور کاهش خواهد یافت؛ لذا برای به دست آوردن حداکثر توان در موتور، باید میزان پرشدن سیلندر از هوا به حداکثر برسد و خالی شدن سیلندر از دود نیز به طور کامل صورت گیرد. برای رسیدن به این هدف باید در تنظیم بادامک‌های میل بادامک موتور، آوانس (زوودتر) باز شدن و ریتارد (دیرتر) بسته شدن سوپاپ‌ها در نظر گرفته می‌شود. با این عمل مقدار زمان باز بودن سوپاپ‌ها افزایش می‌یابد.

شکل ۲-۱۲ - نسبت دندنه میل بادامک به میلنگ

شکل ۲-۱۳ - نمودار باز بودن سوپاپ‌ها
بر حسب زاویه میلنگ

سوپاپ گاز 1° زودتر از رسیدن پیستون به نقطه مرگ بالا (TDC) باز می‌شود (آوانس سوپاپ هوا).

سوپاپ گاز 5° بعد از گذشتن پیستون از نقطه مرگ پایین (BTC) بسته می‌شود (ریتارد سوپاپ هوا).

تايمينگ سوپاپ هوا 6° 5° 10° افزایش می‌يابد و مجموع زمان مکش 24° می‌باشد.

سوپاپ دود 5° زودتر از رسیدن پیستون به نقطه مرگ پایین باز می‌شود (آوانس سوپاپ دود).

سوپاپ دود 10° بعد از گذشتن پیستون از نقطه مرگ بالا بسته می‌شود (ریتارد سوپاپ دود).

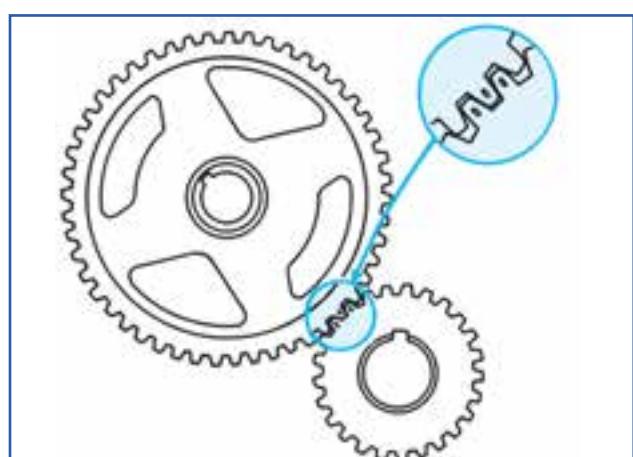
تايمينگ سوپاپ دود 6° 5° 10° افزایش می‌يابد و مجموع زمان تخلیه 24° می‌باشد.

نکته: حرکت پیستون از نقطه مرگ بالا به نقطه مرگ پایین و بالعکس بر اساس زاویه گردش میل لنگ سنجیده می شود.

با توجه به نمودار، هر دو سوپاپ دود و هوا در طی 20° چرخش میل لنگ بازمی مانند (قیچی کردن سوپاپها) یعنی در حالی که سوپاپ دود باز بوده و دودها با شتاب زیاد در حال ترک کردن سیلندر می باشند، سوپاپ هوا نیز باز است و هوا با شتاب وارد سیلندر می شود. برای رسیدن به تایمینگ صحیح باید میل بادامک و میل لنگ به صورت دقیق با هم ارتباط داشته باشند تا در زاویه چرخش مشخصی از میل لنگ، سوپاپها باز و بسته شوند. برای این منظور معمولاً روی چرخ دنده ها میل بادامک و میل لنگ علامت هایی گذاشته می شود تا هنگام درگیر کردن این دو چرخ دنده علامت ها مقابله هم قرار گیرند.

ب) علامت روی چرخ دنده تایمینگ تراکتور MF285

الف) علامت روی چرخ دنده تایمینگ تراکتور جاندیر

شکل ۱۴-۲-۲- علامت های روی چرخ دنده های واسطه، میل بادامک و میل لنگ

شکل ۱۵-۲- نشانه روی چرخ دنده های واسطه میل لنگ و سر پمپ انژکتور تراکتور MF285

نکته: جایه جایی موقعیت میل بادامک نسبت به میل لنگ حتی به اندازه یک دندانه می تواند در کارکرد موتور تأثیر منفی داشته باشد و حتی موتور روش نشود.

زمان بندی پاشش : توان تولیدی در موتور زمانی است که انرژی سوخت وقتی که پیستون در نقطه مرگ بالا و آماده کورس توان است آزاد شود.

در موتورهای دیزل از حرکت سوزن انژکتور برای آغاز پاشش سوخت استفاده می شود. این سوزن بر اثر فشار تولید شده سوخت در انژکتور باز می شود. وقتی که سوخت داخل محفظه

احتراف داغ پاشیده می‌شود، بی‌درنگ مشتعل نمی‌شود بلکه مدت زمانی طول می‌کشد که سوخت تبخیر شده و با هوا مخلوط شود و آماده اشتعال گردد.

بنابراین لازم است سوخت چند درجه پیش از اینکه پیستون به نقطه مرگ بالا برسد، پاشیده شود تا زمان کافی برای اختلاط و رسیدن دمای آن به نقطه اشتعال وجود داشته باشد. برای زمان‌بندی پاشش سوخت، کافی است نشانه‌های روی چرخ‌دنده سر پمپ انژکتور و چرخ‌دنده درگیر با آن را مقابله هم قرار دهید. (حرکت قطعات داخلی پمپ انژکتور از چرخ‌دنده سر پمپ انژکتور که آن نیز حرکت خود را به وسیله چرخ‌دنده رابط از میل‌لنگ دریافت می‌کند تأمین می‌شود).

۲-۲- بدن سیلندر

شکل ۲-۱۶ - بدن سیلندر و اجزای آن

بزرگ‌ترین قسمت موتور را تشکیل می‌دهد و شامل محفظه سیلندرها، مجاری آب، مجاری روغن‌کاری، سوراخ‌های محل عبور میل تایپت، محل یاتاقان‌های ثابت میل‌لنگ و یاتاقان‌های میل بادامک وغیره است. سیلندر استوانه‌ای است توخالی که در بدن سیلندر تعییشده است. سطح داخل سیلندر برای حرکت رفت و برگشتی پیستون و صاف و صیقلی می‌باشد. جنس بدن از چدن یا آلیاژ آلومینیوم ساخته می‌شود. در برخی موتورها پوسته داخلی سیلندر (بوش سیلندر)، از بدن سیلندرها جدا بوده و در درون سیلندرها جا انداخته می‌شوند.

أنواع بوش : بوش دارای دو نوع بوش تر و بوش خشک می‌باشد

(الف) بوش تر : سطح بیرونی بوش تر با آب سیستم خنک کننده که

در پیراهن آب بدن سیلندر جریان دارد مستقیماً در تماس است. در قسمت پایین این بوش معمولاً دو حلقه لاستیک (اورینگ) نصب می‌شود. وظیفه حلقه بالایی، آب‌بندی (مانع از ورود آب جاری در پیراهن آب به داخل کارترا می‌شوند) و وظیفه حلقه پایینی، روغن‌بندی (مانع از ورود روغن کارترا به آب جاری در پیراهن آب می‌شود) می‌باشد. تراکتور رومانی U650 دارای بوش تر است.

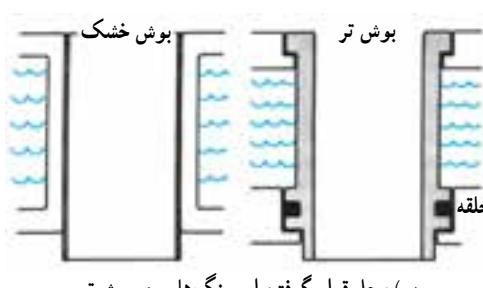
نکته : با درآوردن این بوش می‌توان مجاري آب داخل بدن سیلندر را دید.

ج) شیار اورینگ روی بوش تر

د) نصب اورینگ روی بوش تر

ب) محل قرار گرفتن اورینگ‌های روی بوش تر

الف) وضعیت تماس بوش تر و خشک با آب

شکل ۲-۱۷ - انواع بوش سیلندر

ب) بوش خشک : این بوش‌ها مستقیماً با آب خنک کاری تماس ندارند و به وسیله پرس در جدار داخلی بدنه سیلندر جا زده می‌شوند. سطح بیرونی این بوش‌ها اورینگ ندارد و صاف و صیقلی است. تراکتورهای MF285 و U445 دارای بوش خشک می‌باشند.

نکته: مجذب بودن بلوک سیلندر به بوش تر دارای این مزیت است که در صورت خرابی می‌توان آن را درآورد و با بوش نو جایگزین نمود. در این صورت نیازی به سنگ زدن سیلندر نیست و می‌توان از پیستون استاندارد استفاده نمود. درنتیجه هزینه تعمیرات کمتر شده و وقت کمتری نیز برای تعمیرات صرف می‌شود. برای تعمیر بوش خشک می‌توان آن را برای چند نوبت از داخل تراش داد و از پیستون با قطر بزرگ‌تر استفاده نمود.

شکل ۲-۱۸ - پیستون

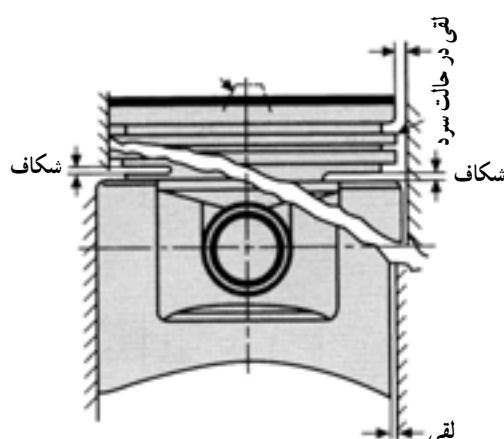
پیستون : قطعه‌ای است استوانه‌ای شکل که در داخل سیلندر حرکت رفت و برگشتی دارد. شکل ظاهری پیستون از نظر هندسی استوانه کامل است. در عمل مقطع پیستون را کمی به شکل بیضی می‌سازند تا پس از گرم شدن به صورت دایره کامل درآید.

برای حرکت آسان پیستون در سیلندر و جلوگیری از گیر کدن آن در اثر انبساط، لقی اندکی بین پیستون و سیلندر پیش‌بینی می‌شود، این فاصله توسط رینگ‌ها پر می‌شود.

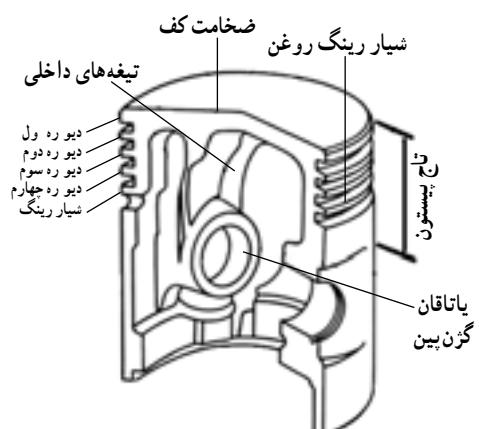
این لقی در حالت سرد بودن موتور زیادتر است ولی با گرم شدن موتور، اندازه پیستون کمی بزرگ‌تر شده و لقی آن با سیلندر کمتر می‌شود. قسمت بالای پیستون را سر یا تاج پیستون و جدار آن را دامن پیستون می‌نامند. در دو طرف پیستون تکه‌گاه‌هایی برای نگهداشتن انگشتی پیستون (گژن‌بین) ساخته شده که آن را یاتاقان‌های انگشتی پیستون می‌نامند.

شکل ۲-۱۹ - وضعیت پیستون در حالت گرم و سرد

شکل ۲-۲۱ - اختلاف قطر تاج و دامنه پیستون

شکل ۲-۲۰ - اجزای ساختمانی پیستون

نکته: روی پیستون نشانه‌هایی مانند، F و R وجود دارد تا در بستن پیستون راهنمای تعمیر کار باشد.

در زمان جایگذاری پیستون در سیلندر این نشانه باید به طرف جلوی موتور قرار داده شود.

شکل ۲-۲۲— انواع رینگ روی پیستون

رینگ‌های پیستون: دو نوع رینگ روی پیستون

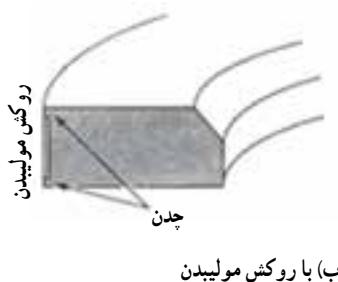
سوار می‌شوند که عبارت‌اند از:

(الف) رینگ تراکم (کمپرس): رینگ‌های تراکم (کمپرس) پیستون معمولاً از چدن یا آلیاز فولادی پرس شده، به شکل حلقه دایره‌ای درست می‌شوند که خاصیت فنری دارند و در بالای پیستون قرار می‌گیرند. این رینگ‌ها از یک طرف باز بوده و به علت داشتن خاصیت فنری فاصله بین دیواره داخلی سیلندر و پیستون را کاملاً پر می‌کنند، به‌طوری که گازهای بالای پیستون راهی به قسمت زیر پیستون و کارتر پیدا نمی‌کنند. چون این رینگ بین پیستون و سیلندر قرار می‌گیرد، گرمای پیستون را به بدنه سیلندر منتقل می‌کند. تعداد رینگ‌های تراکم بین ۲ تا ۳ عدد متغیر است.

شکل ۲-۲۳— رینگ‌های تراکم (کمپرسی)

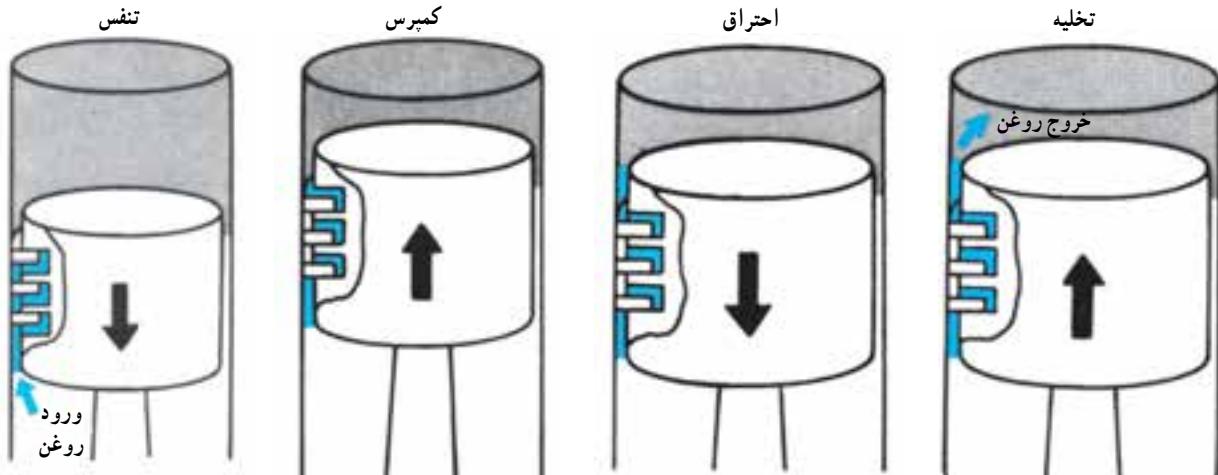
در برخی مواقع سطح رینگ‌ها را با کُرم یا مولیبدن روکش می‌کنند تا سخت‌تر شده و در مقابل حرارت مقاوم‌تر گردد. ضمناً اصطکاک بین رینگ و سیلندر نیز کمتر می‌شود.

شکل ۲-۲۴— مقطع رینگ‌های تراکم روکش‌دار

در زمان افجار رینگ با نیروی ناشی از احتراق به کف شیار رینگ فشرده می‌شود. که این عمل باعث آب‌بندی پیستون می‌گردد، به همین دلیل کف شیار باید کاملاً صاف و تمیز باشد تا رینگ بتواند به خوبی روی آن قرار بگیرد. فشار ناشی از احتراق همچنین با نفوذ به

پشت رینگ آن را به دیواره سیلندر می‌چسباند که در حال حرکت، رینگ بتواند عمل آبندی را به خوبی انجام دهد.

شکل ۲-۲۵ - وضعیت رینگ‌ها در چهار زمان موتور

ب) رینگ‌های روغن: در قسمت پایین رینگ‌های تراکم رینگ‌های روغنی قرار می‌گیرند. در جدار این رینگ‌ها سوراخ‌هایی برای عبور روغن وجود دارد. رینگ‌های روغن، روغن‌های مازاد پاشیده شده به دیواره سیلندر را در کورس پایین آمدن پیستون از دیواره سیلندر تراشیده و به کارترازی گرداند. رینگ روغن را به صورت فنر انساطی و یا دو تیغه نازک می‌سازند. معمولاً این رینگ‌ها دارای یک فنر فولادی هستند. این فنر نیروی شعاعی به رینگ روغن وارد می‌کند.

شکل ۲-۲۶ - رینگ روغن

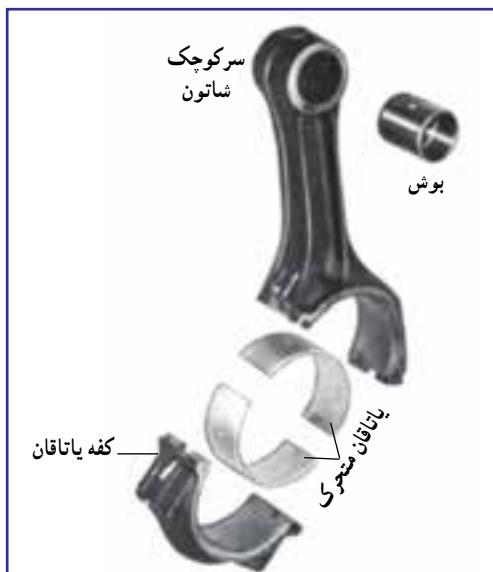
شکل ۲-۲۷ - شاتون

دسته پیستون (شاتون): شاتون اهرمی برای انتقال حرکت از پیستون به میلنگ و بالعکس است. سر کوچک شاتون همراه پیستون بالا و پایین می‌رود و حرکت خطی دارد و سر بزرگ شاتون همراه میلنگ حرکت دورانی می‌کند. سه قسمت اصلی شاتون عبارت‌اند از :

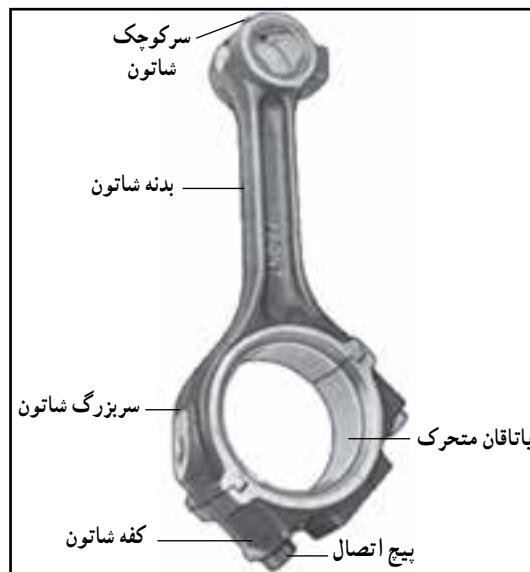
- سر کوچک
- بدنه
- سر بزرگ

در برخی شاتون‌ها، در بخش مرکزی بدنه آن، سوراخی برای روغن کاری انگشتی (گزن پین) تعبیه شده که از سر تا انتهای شاتون ادامه دارد.

سر بزرگ شاتون به صورت دو تکه است و با پیچ و مهره به یکدیگر بسته می‌شود. هر تکه جداسونده آن را کفه یاتاقان می‌گویند. سر کوچک شاتون دارای بوش قابل تعویض برنجی است.

شکل ۲-۲۹- اتصال کفه به شاتون

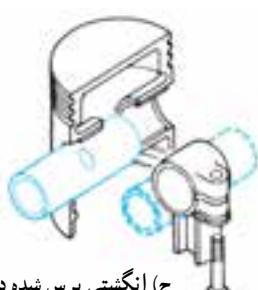
شکل ۲-۲۸- اجزای شاتون

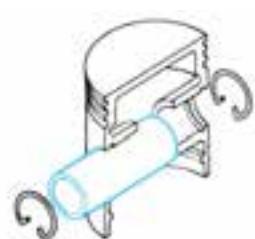
شکل ۲-۳۰- انگشتی و محل نصب آن روی پیستون

انگشتی (گزن پین): محور کوچکی که اتصال مفصلی پیستون و شاتون را برقرار می‌سازد، انگشتی (گزن پین) نام دارد. انگشتی به صورت تو خالی ساخته می‌شود.

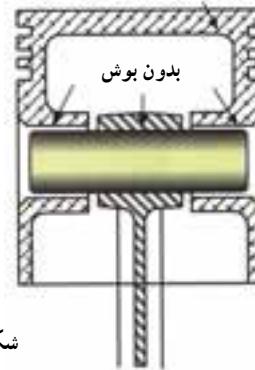
اتصال شاتون به پیستون: برای اینکه انگشتی هنگام کار از جای خود خارج نشود آن را به طور پرسی روی پیستون یا دسته پیستون نصب می‌کنند. در تراکتورها و برخی موتورها آن را با دو عدد خار حلقوی یا پیچ مهار می‌کنند. پیستون آلومینیومی

ج) انگشتی پرس شده داخل شاتون

ب) انگشتی با پیچ روی شاتون قفل شده

الف) انگشتی شناور

شکل ۲-۳۱- انواع اتصال انگشتی به پیستون

۲-۳- محفظه میل لنگ

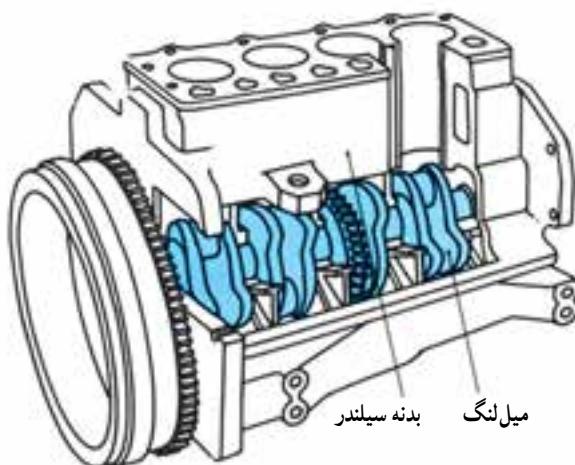
قطعات محفظه میل لنگ عبارت اند از :

میل لنگ :

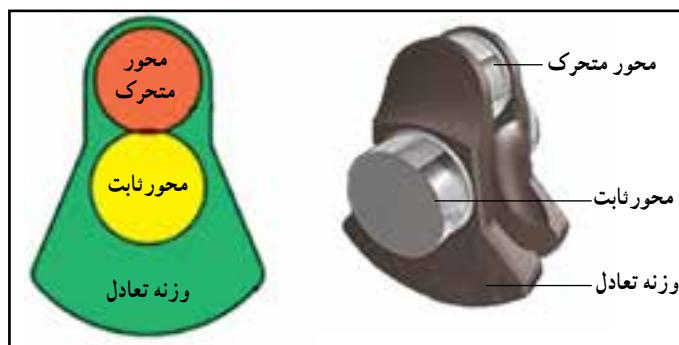
محوری لنگ است که توسط چند یاتاقان به بدنه سیلندر متصل می شود.

وظیفه میل لنگ در موتور تبدیل حرکت رفت و برگشتی پیستون به حرکت دورانی است.

به یاتاقان هایی که میل لنگ را روی بدنه سیلندر محکم می کنند، یاتاقان ثابت یا اصلی و به محورهای آن نیز محور ثابت می گویند. محورهای ثابت، روی یک خط که از مرکز آنها عبور می کند، قرار دارد و میل لنگ هنگام چرخش به دور این محور دوران می کند.

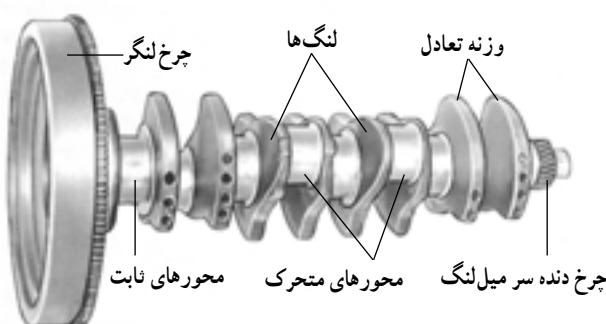
شکل ۲-۳۲- محل قرار گرفتن میل لنگ در سیلندر

شکل ۲-۳۳- وضعیت قرار گرفتن محور متحرک و ثابت

محل اتصال شاتون به میل لنگ را محور متحرک می گویند. در موتور دیزل ردیفی، تعداد محورهای ثابت میل لنگ معمولاً یکی بیشتر از محورهای متحرک آن است.

نکته: میل لنگ موتور چهار سیلندر تراکتور MF285، ۴ عدد محور متحرک، ۵ عدد محور ثابت دارد.

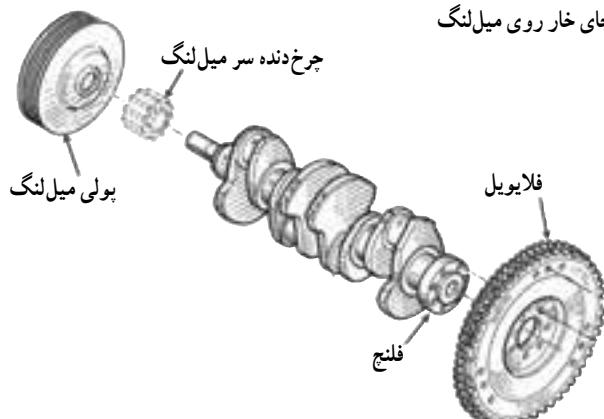
شکل ۲-۴۴- اجزای میل لنگ

میل لنگ به صورت یکپارچه از فولاد ریخته گری ساخته شده و سطوح محورها را تا عمق معینی سخت کاری می نمایند. سپس سطح محورها را سنگ زده و صاف کرده و پولیش می زنند.

میل لنگ از نظر کارکرد باید بدون نوسان و لرزش و به صورت متعادل کار کند. برای بالا نس بودن میل لنگ در مقابل هر لنگ از وزنهای تعادل استفاده می کنند. با ایجاد سوراخ روی وزنهای تعادل از وزن وزنهای کاسته و باعث هم وزن شدن دو طرف میل لنگ می شوند.

شکل ۲-۳۵ - محل فلانچ و جای خار روی میل لنگ

شکل ۲-۳۶ - قطعات متصل شده به میل لنگ

در ته میل لنگ، یک توپی (فلنج) برای متصل شدن چرخ لنگ وجود دارد.

در سر میل لنگ بعد از چرخ دنده، که توسط خار با محور میل لنگ درگیر است، یک پولی قرار دارد که حرکت دینام، پمپ آب و پروانه را توسط تسمه تأمین می کند.

یک مجرای سراسری برای روغن کاری در میل لنگ تعبیه شده است، روغن به وسیله پمپ روغن از سوراخ های یاتاقان ثابت وارد مگرا شده، به یاتاقان های متحرک می رسد.

یاتاقان : یاتاقان دو قطعه هلالی شکل است که با قرار گرفتن روی محور به صورت دایره کامل درمی آید. قطر آن کمی (به عنوان نمونه ۱۲٪ تا ۷۵٪ اینچ) بزرگ تر از میل لنگ می باشد.

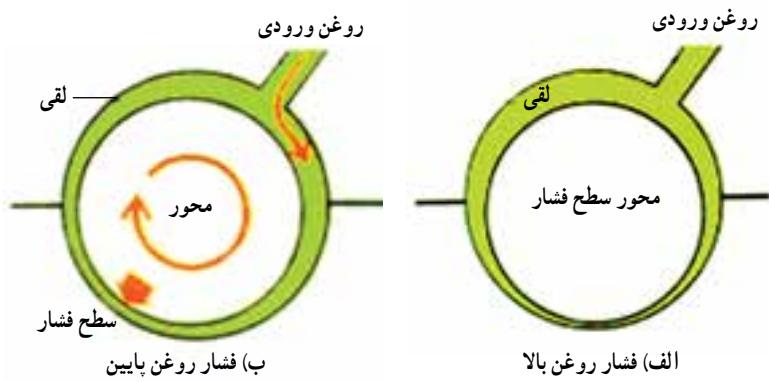

شکل ۲-۳۷ - یاتاقان

یاتاقان باید به اندازه کافی توانایی و مقاومت داشته باشد تا بار واردہ از طرف شاتون و میل لنگ را تحمل نماید.

لقی یاتاقان : لقی بین یاتاقان و میل لنگ به منظور ایجاد فضا برای تشکیل قشر روغن است. در زمانی که موتور خاموش است، قشر نازکی از روغن بین محور و یاتاقان وجود دارد، به محض روشن شدن موتور، فشار روغن محور را به صورت شناور در وسط یاتاقان نگه می دارد. بنابراین، بار واردہ به میل لنگ توسط روغن جذب و تحمل می شود.

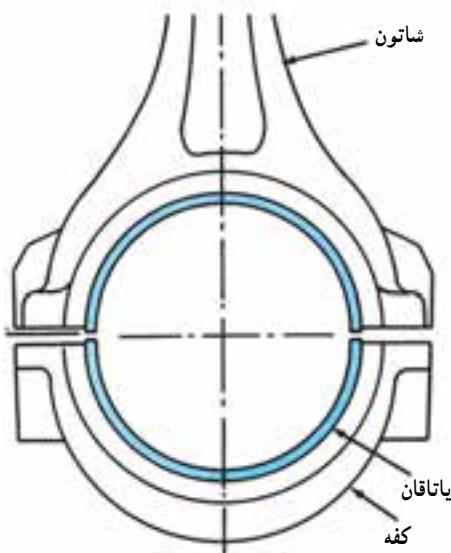
اندازه لقی بر پایه اندازه قطر محور و دور موتور تغییر می کند. قاعده کلی این است که برای هر ۲۵ میلی متر قطر محور ۲۵٪ میلی متر لقی در نظر گرفته می شود. در هر صورت برای اطلاع از اندازه لقی یاتاقان موتور ضروری است که به کتابچه تعمیر آن مراجعه شود.

شکل ۲-۳۸— وضعیت محور میلنگ و یاتاقان

شکل ۲-۳۹— میلنگ، یاتاقان ها و کفه یاتاقان های ثابت

شکل ۲-۴۰— شاتون، یاتاقان و کفه یاتاقان متحرک

یاتاقان دارای دو نوع ثابت و متحرک است.

الف) یاتاقان های ثابت : این یاتاقان ها از دو قطعه به شکل نیم دایره تشکیل شده اند که یکی از این قطعات در بدنه سیلندر و قطعه دوم در کفه ثابت قرار می گیرد. میلنگ پس از قرار گرفتن بین این دو قطعه با کمک کفه ثابت به بدنه سیلندر پیچ می شود.

ب) یاتاقان های متحرک : یاتاقان های متحرک نیز مانند یاتاقان های ثابت از دو قطعه نیم دایره تشکیل شده اند. یکی از این نیم دایره ها در انتهای خود شاتون و نیم دایره بعدی در کفه شاتون یا کفه جداسونده قرار گرفته اند. در موتورها برای کنترل حرکت طولی میلنگ دو قطعه هلالی شکل (بلن یاتاقان ها) در کنار میلنگ قرار می دهند. بلن یاتاقان به صورت یکپارچه با یاتاقان های ثابت و یا جدا از آن می باشد.

الف) یاتاقان با بغل یاتاقانی
ب) بغل یاتاقانی

شکل ۲-۴۱ - انواع بغل یاتاقان

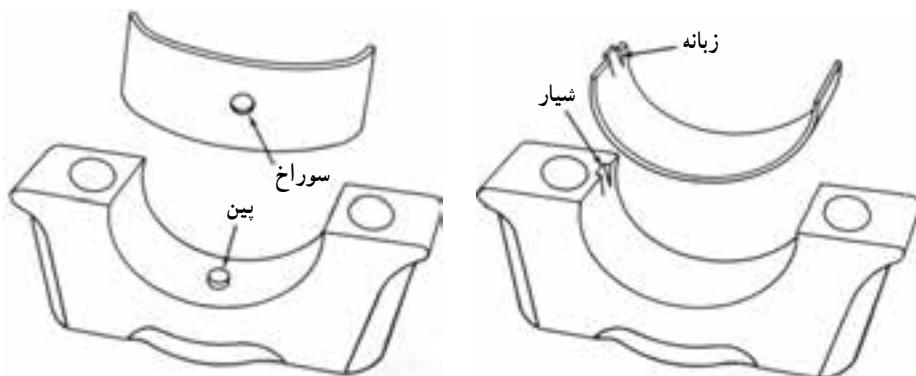
شکل ۲-۴۲ - وضعیت سوراخ و شیار روغن روی یاتاقان ثابت

یاتاقان‌های ثابت به کanal اصلی روغن متصل بوده و دارای سوراخ و شیار روغن است ولی در یاتاقان‌های متحرک سوراخ روغن کاری وجود ندارد زیرا از سوراخی که روی محور متحرک میل‌لنگ وجود دارد روغن کاری می‌شوند. این روغن در شیار یاتاقان حرکت می‌کند.

اندازه یاتاقانی که روی میل‌لنگ نوشته قرار می‌گیرد را به صورت استاندارد با علامت STD یا صفر که در پشت یاتاقان حک شده است مشخص می‌کنند.

پس از تراش میل‌لنگ چون قطر محورها کم می‌شود از یاتاقان با قطر داخلی کوچک‌تر و ضخامت بیشتر (آندر سایز) استفاده می‌کنند. یاتاقان آندر سایز را با اعداد ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ مشخص می‌کنند که به معنی ۱۰٪، ۲۰٪، ۳۰٪ و ۴۰٪ اینچ است و معادل میلی‌متری آنها ۲۵٪، ۵۰٪، ۷۵٪ و ۱۰٪ می‌باشد. در هنگام تعمیر یاتاقان‌های تراش اول (۰/۲۵ میلی‌متر)، تراش دوم (۰/۵۰ میلی‌متر)، تراش سوم (۰/۷۵ میلی‌متر) و تراش چهارم (۱ میلی‌متر) مورد استفاده قرار می‌گیرند. معمولاً یاتاقان آندر سایز تا یک میلی‌متر وجود دارد، زیرا عملیات سخت کاری محورهای لنگ تا عمق معینی انجام شده است.

یاتاقان‌ها پین یا شیاردارند که روی کپه یاتاقان قرار می‌گیرند تا از چرخش یاتاقان در داخل بوش شاتون جلوگیری شود.

الف) یاتاقان سوراخ دار

ب) یاتاقان زبانهدار

شکل ۲-۴۳ - روش‌های جلوگیری از گردش یاتاقان

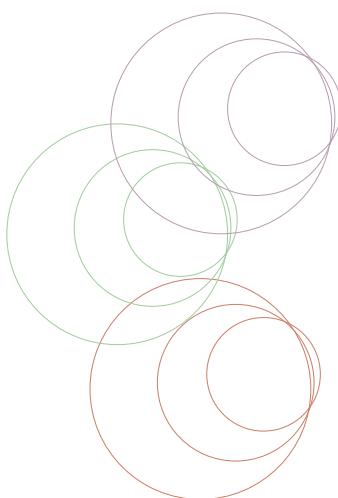
واحد کار ۳

پیاده و سوار کردن موتور تراکتور

توانایی: پیاده و سوار کردن موتور تراکتور

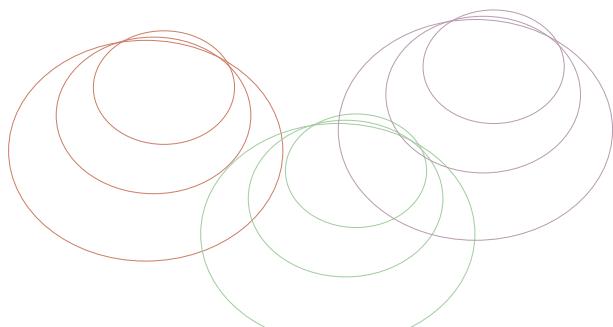
اهداف رفتاری

فراگیر پس از پایان این واحد کار باید بنویسد:
پوشش موتور، شبکه بغل و شبکه جلو را پیاده و سوار کند.
اجزای ظاهری اطراف موتور را پیاده و سوار کند.
قطعات جلوبی تراکتور را باز کرده دوباره بینند.
موتور تراکتور را از جعبه دنده باز کرده و دوباره بینند.

زمان آموزش (ساعت)

عملی	نظری
۳	۱

بعد از پارک کردن تراکتور روی سطح تراز، برای پیاده کردن موتور تراکتور به منظور تعمیر آن لازم است اجزایی که در اطراف موتور قرار دارند را بازنمود. با باز کردن این اجزا امکان دسترسی به موتور و پیچ‌های متصل‌کننده موتور به پوسته جعبه‌دنده و اکسل جلو امکان‌پذیر می‌شود. ضمناً این کار اجازه می‌دهد که بتوان موتور را به وسیله جرثقیل مهار نمود تا با باز کردن پیچ‌های اتصال، موتور سقوط نکند.

۱-۳- باز کردن اجزای اطراف موتور و جعبه‌دنده

مرحله اول برای پیاده کردن موتور از روی تراکتور، جدا کردن موتور از جعبه‌دنده است. در این مرحله اجزایی که باید باز شوند عبارت‌اند از: اگزوژ، پیش صافی، شبکه بغل، پوشش موتور (کاپوت)، باک، میله رابط فرمان، میله رابط پدال گاز، میله رابط خاموش کن، سیم‌های موجود بین موتور و جعبه‌دنده وغیره.

– باز کردن بسته‌های باتری: بسته‌های قطب منفی و مثبت باتری را باز کنید.

– باز کردن منبع اگزوژ:

۱- پیچ بست قسمت پایین منبع را باز کنید.

۲- با کشیدن منبع اگزوژ به سمت بالا آن را از مانیفولد جدا کنید.

ب) بست پایین منبع اگزوژ

الف) جدا کردن اگزوژ

شکل ۱-۳- باز کردن اگزوژ

شکل ۲-۳- باز کردن پیش صافی

– باز کردن پیش صافی:

۱- پیچ بست گلوبی پیش صافی را شل کنید.

۲- با کشیدن پیش صافی به سمت بالا آن را از لوله ورودی صافی اصلی جدا کنید.

— باز کردن شبکه بغل :

۱- پیچ های روی شبکه بغل را ضمن نگهدارتن
شبکه با دست، باز کنید.

۲- هر دو شبکه را بردارید.

— باز کردن پوشش بالای موتور :

۱- در باک و رادیاتور را باز نمایید.

۲- پیچ های نگهدارنده پوشش را از دو طرف
باز کنید.

۳- به کمک فرد دیگری پوشش را بلند کرده
بردارید.

شکل ۳-۳- پیچ های شبکه بغل

ج) برداشتن پوشش بالای موتور

ب) باز کردن در رادیاتور

الف) باز کردن در باک

شکل ۴-۳- درپوش موتور

— باز کردن باک :

۱- شینلگ متصل به شیر خروجی باک را باز کنید.

۲- گازوئیل داخل باک را داخل ظرفی تخلیه نمایید.

۳- سیم نشان دهنده مقدار سوخت در باک را جدا کنید.

۴- سپس پیچ های نگهدارنده باک را باز کنید.

۵- به کمک فرد دیگری باک را از روی تراکتور پیاده کنید.

— باز کردن میل رابط فرمان : مهره های سیبیک سر میل رابط را از سمت فرمان با آچار ویژه باز کنید.

نکته: برخی از تعمیر کاران ماهر می توانند با ضربه چکش که به محل اتصال سیبیک می زنند سیبیک را آزاد کنند.

— باز کردن میله رابط پدال گاز :

- ۱- خار اتصال این میله به اهرم گاز را آزاد کنید.
- ۲- میله را از محل خود خارج کنید.

— باز کردن میله رابط خاموش کن : سر میله را از سمت پمپ اتکتور با جدا کردن خار آن آزاد کنید.

شکل ۶-۳- میله رابط پدال گاز و میله رابط خاموش کن

شکل ۶-۵- میله رابط فرمان

الف) سیم های جلو داشبورد

— باز کردن سیم ها :

- ۱- بست مثبت باطری را جدا کنید.
- ۲- رشته سیم هایی که از طرف داشبورد به سمت جلوی تراکتور رفته است را از محل فیش هایشان آزاد کرده و به بدنه مهار کنید.
- ۳- سیم ها و کابل متصل به استارتر را جدا کنید.

— باز کردن استارتر :

- ۱- پیچ های نگهدارنده استارتر به بدنه را باز کنید.
- ۲- استارتر را به عقب کشیده و بردارید.

در صورتی که اجزای دیگری مابین موتور و جعبه دنده قرار دارند و یا جلو پیچ های اتصال را گرفته اند آنها را باز کنید.

شکل ۷-۳- سیم های متصل به استارتر و جلو داشبورد

شکل ۸-۳- پیچ های نگهدارنده استارتر تراکتور MF285

۳-۲- جدا کردن موتور از جعبه‌دنده

بعد از باز کردن اجزاء اطراف موتور، آن را طی مراحل زیر از جعبه‌دنده جدا کنید:

- ۱- در پشت و جلوی چرخ‌های عقب تراکتور موانعی قرار دهید تا جلوی حرکت چرخ‌ها گرفته شود.
- ۲- زیر پوسته جعبه‌دنده حرک محکمی قرار دهید به شکلی که امکان جابجا شدن و لیز خوردن نداشته باشد و وزن جعبه‌دنده و قسمت عقب تراکتور روی آن وارد شود. این حرک باید بتواند وزن وارده را تحمل کند.
- ۳- ریل را در امتداد موتور روی زمین قرار داده و سورتمه و حرک متصل به آن را روی ریل قرار دهید. حرک را تا زیر کارتر بالا آورده و موتور را از زیر مهار کنید.
- ۴- در صورت نداشتن ریل و سورتمه می‌توانید به وسیله جرثقیل دروازه‌ای (زنگیری) و با اتصال قلاب طناب، زنجیر و یا سیم‌بکسل به حلقه‌های اتصال، موتور را در وضعیتی قرار دهید که وزن آن روی جرثقیل وارد شود.

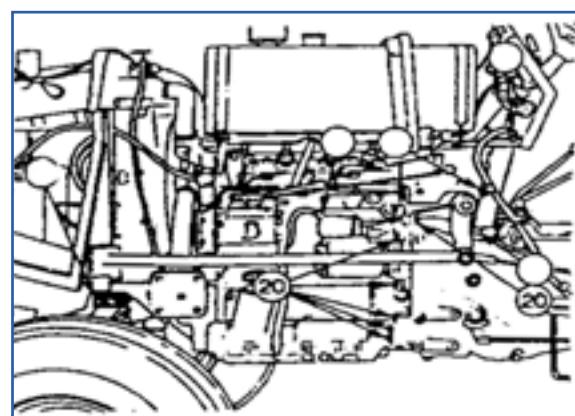
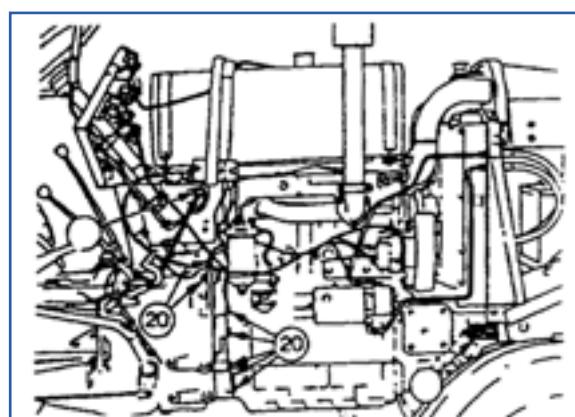

شکل ۳-۹- پیچ‌های اتصال موتور به جعبه‌دنده قسمت بالا

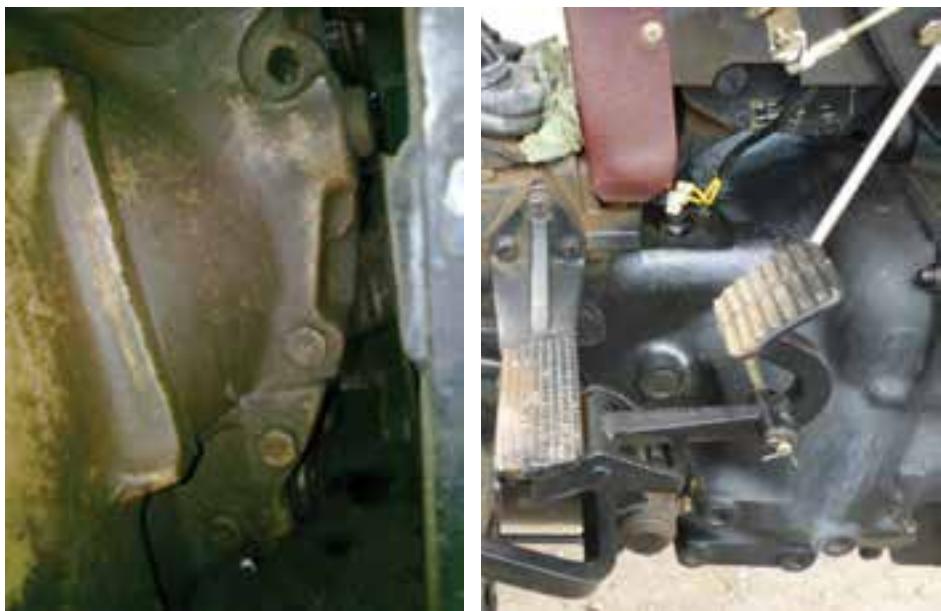
نکته: اگر جعبه‌دنده و موتور درست مبار نشده و موقع جدا شدن در یک امتداد نباشند امکان کج شدن محور کلاچ وجود دارد.

۵- اتصال پایه جعبه فرمان به موتور را باز کنید.

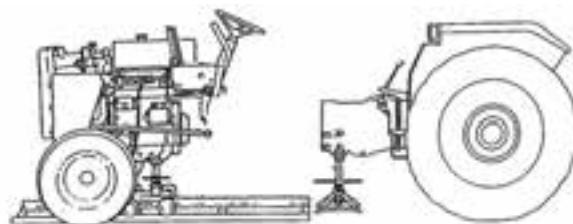
۶- پیچ‌های اتصال موتور به جعبه‌دنده را باز کنید.

شکل ۳-۱۰- محل پیچ‌های اتصال موتور به جعبه‌دنده و جعبه فرمان

شکل ۱۱-۳- پیچ‌های اتصال موتور به جعبه‌دنده قسمت پایین

شکل ۱۲-۳- با حرکت جک روی ریل موتور از جعبه‌دنده جدا می‌شود.

۷- موتور را به وسیله جرثقیل دروازه‌ای روی چرخ‌های جلو به سمت عقب بکشد و یا روی ریل به عقب حرکت دهید تا موتور از جعبه‌دنده جدا شود.

۳-۳- اتصال موتور به جعبه‌دنده

برای این منظور به ترتیب زیر عمل کنید :

- ۱- موتور را با جرثقیل به آرامی به سمت جعبه‌دنده حرکت دهید.
- ۲- با تنظیم ارتفاع فرار گرفتن موتور به کمک جرثقیل، شافت ورودی جعبه‌دنده را در امتداد سوراخ وسط دیسک کلاچ قرار دهید.

شکل ۱۳-۳- شافت ورودی جعبه‌دنده

۳- با جلو بردن موتور و هل دادن آن موتور را کم کم بچرخانید تا هزار خاری شافت جعبه‌دنده در داخل هزار خاری صفحه کلاچ جا برود.

۴- به هل دادن موتور ادامه دهید تا پوسته موتور و جعبه‌دنده به هم برسند.

۵- پیچ‌های اطراف موتور و جعبه‌دنده را بینندید.

نکته: در صورتی که سوراخ پیچ‌ها در امتداد هم نبود کمی موتور را بالا یا پایین برده و یا کمی حرکت دهید.

- ۶- بعد از جازدن و درگیر کردن تمام پیچ‌ها آن‌ها را تا گشتاور مناسب کاملاً سفت کنید.
- ۷- استارتر را در محل خود بیندید.
- ۸- تمام اجزایی را که از اطراف موتور بازکرده‌اید دوباره در جای خود بیندید.
- ۹- داخل رادیاتور آب بربریزید.
- ۱۰- سطح روغن در پمپ فرمان را کنترل کنید.
- ۱۱- سطح روغن موتور را کنترل کنید.
- ۱۲- سیستم سوخترسانی را هوایگیری کنید.
- ۱۳- موتور را روشن کنید.

نکته: به چراغ روغن دقت کنید که قبل از روشن کردن موتور روشن باشد و بعد از روشن شدن موتور بعد از چند ثانیه خاموش شود.

سکل ۱۴-۳- لوله‌های پمپ فرمان

۴-۳- باز کردن قسمت جلوی تراکتور

در مرحله دوم باید قسمت جلوی تراکتور را از موتور جدا کرد. در این مرحله ملحقاتی که باید باز شوند عبارت اند از :

لوله‌های پمپ فرمان و شیلنگ‌های رادیاتور.

باز کردن لوله‌های پمپ فرمان : دو لوله رفت و برگشت را از روی جعبه فرمان باز کنید.

باز کردن شیلنگ‌های رادیاتور : شیلنگ متصل به پمپ آب و محفظه ترمومتر را باز کنید.

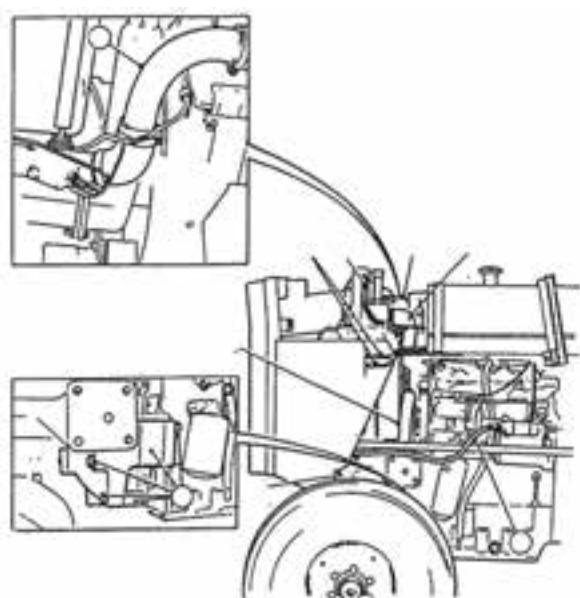
سکل ۱۵-۳- اتصال شیلنگ رادیاتور

جدا کردن قسمت جلوی تراکتور از موتور : برای جدا کردن موتور مراحل زیر را انجام دهید :

۱- زیر موتور تراکتور را با خرک بیندید.

۲- قسمت جلوی تراکتور را با جرثقیل مهار کنید.

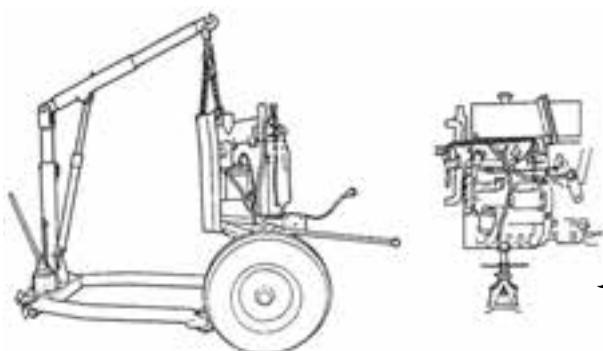
شکل ۱۶-۳ - فلش ها، محل پیچ ها و قطعاتی که باید از اطراف موتور باز شوند نشان می دهند.

۳- پیچ های دو طرف شاسی و موتور که موتور را به شاسی جلو متصل می کند باز کنید.

شکل ۱۷-۳ - محل پیچ های اتصال موتور به جلوی تراکتور

۴- به آرامی قسمت جلو را به عقب بکشید.

شکل ۱۸-۳ - وضعیت جدا کردن جلوی تراکتور از موتور

نکته: دقت کنید میله رابط فرمان به موتور گیر نکند.

۵- همچنین دقت کنید لوله‌های جعبه فرمان کج نشود.

نکته: در حین به عقب کشیدن موتور دقت کنید پروانه به بادگیر رادیاتور گیر نکند.

۶- موتور روی خرک باقی می‌ماند.

۳-۵- سوار کردن قسمت جلوی تراکتور

برای این منظور به ترتیب زیر عمل کنید :

۱- قسمت جلو را به صورت آویزان از جرثقیل به سمت موتور تراکتور انتقال دهید.

۲- با بالا و پایین بردن قسمت جلو با جرثقیل محل سوراخ‌های عبور پیچ روی شاسی جلو و موتور را در یک امتداد قرار

دهید.

شکل ۳-۲۰- پیچ‌های قسمت جلوی تراکتور که باید به موتور متصل شود.

شکل ۳-۲۱- قسمت جلوی تراکتور جدا شده از موتور

نکته: موقع اتصال جلو تراکتور به موتور، به میل رابط فرمان و لوله‌های پمپ فرمان توجه کنید که کج نشوند.

نکته: موقع اتصال موتور به شاسی جلو توجه کنید که پروانه با برخورد به بادگیر رادیاتور نشکند.

۳- پیچ‌های اتصال را در محل خود بینندید و محکم کنید.

نکته: در قسمت پایین، فاصله انداز باید بین موتور و شاسی جلو قرار گیرد.

۴- شیلنگ‌های رادیاتور و لوله‌های پمپ فرمان را در محل خود بینندید.

۵- خرک زیر شاسی را بردارید.